

[Alfred Jensen.]

for de øverste faglige ledere, herunder det ærede medlem hr. Lindberg, har det intet betydet; de ønsker ikke at bøje sig for, hvad arbejderne mener. Det ærede medlem har tilpas storhed til at feje af bordet, hvad arbejderne giver tilkende ved en afstemning. Han optræder som en vis herre her i landet for 100 år siden, der var af den opfattelse, at „vi alene vide“. Det er den samme opfattelse, der kom til udtryk forleden, da vi behandlede tvangsopsparingen, hvor det ærede medlem hr. H. C. Hansen gav udtryk for, og han blev sekunderet af andre ordførere, at flertallet i det danske folk er modstander af tvangsopsparingen og den beskatning, vi har, men at nogle få kloge mænd, modige mænd skulle sætte sig ud over, hvad flertallet mente, og gennemføre de lovgæver, som disse vi-alene-videmænd mente var nødvendige. Erfaringerne har vist, at Frederik den Sjette ikke havde ret, at det var folket, der vidste, hvad der tjente dets tarv bedst. Derfor faldt vi-alene-videsystemet. Jeg tror også, historien vil vise, at vor tids vi-alene-videmænd kommer til at falde, fordi folkets tarv siger noget andet end det, de vise mænd giver udtryk for ved de afgørelser, de træffer i det høje ting.

Nu kan selvfølgelig rigsdagens flertalspartier stemme dette forslag ned på samme måde, som de har stemt adskillige andre forslag ned, men man skal gøre sig klart, at man løser ikke de problemer, der foreligger for arbejderne, og man skaber ikke tilfredshed herved. Man skal også gøre sig klart, at man udsætter sig for, at arbejderne og folket en skønne dag siger, at nu kan det være nok og så går på tværs af det, der er vedtaget her på rigsdagen. Jeg er klar over, at der vil være ærede medlemmer i dette ting og også folk udenfor, der vil skælde arbejderne ud for, at de så træder demokratiets og folkestyrets idealer under fode, men det er jo i virkeligheden at rette bager for smed, for det er jo rigsdagen, der ved sine afstemninger og afgørelser træder folkestyrets idealer under fode, og arbejderne og folket, der i så tilfælde forsværer demokratiets idealer og beskytter dem.

Jeg skal sluttelig anbefale, at man stemmer for dette vort forslag her ved tredje behandling.

Lindberg: Jeg vil bare sige i anledning af det ærede medlem hr. Alfred Jensens udtalelser, at han har ikke med disse rokket noget ved det rent faktiske, at de kompe-

tente forsamlinger, som nu engang er dem, der må være afgørende for os, ikke har rejst spørgsmålet om revision af denne lov. Det må være det afgørende for os, og vi bøjer os for de organisationer, vi har bygget op. Vi kan ikke fra vort partis side, fordi nogle tilfældige mennesker finder på at rejse dette spørgsmål og vil have, at vi skal rette os efter det, gå ind derfor, når de kompetente forsamlinger ikke er gået ind for, at der skal ske ændringer.

Alfred Jensen: Jeg er fuldstændig klar over, at det ærede medlem og hans parti aldeles ikke ønsker, at afgørelser skal træffes i henhold til de stemmetal, der fremkommer ved afstemningen. Jeg er klar over, at det ærede medlem og andre indenfor hans parti mener, at der findes nogle få kloge mennesker, og at deres mening skal være afgørende; og at de så benytter sig af visse lovgæver til at trodse flertallets opfattelse og ønsker, taler absolut ikke til disse menneskers fordel, men afgjort til skade for dem. Derved understreger jo faktisk også det ærede medlem, at flertallets afgørelse ikke interesserer ham, men så må vi måske for fremtiden være fri for at høre tale om, at demokrati og flertal skal være afgørende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 99 stemmer imod 7.

Formanden: Lovforslaget er hermed bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1609).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.